

- 4) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie lit. a) lub c) i przeczącej na pytanie trzecie lit. a) lub b): Czy w sytuacji takiej jak ta rozpatrywana w niniejszym postępowaniu art. 6b ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia nr 531/2012 w związku z art. 4 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia wykonawczego 2016/2286 należy interpretować w ten sposób, że całkowitą krajową cenę detaliczną taryfy za połączenia komórkowe należy uwzględnić również przy obliczaniu ilości danych, którą trzeba udostępnić klientom korzystającym z roamingu w ramach „Fair Use Policy” odnoszącej się wyłącznie do opcji taryfowej jako takiej?

- (¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 531/2012 z dnia 13 czerwca 2012 r. w sprawie roamingu w publicznych sieciach łączności ruchomej wewnątrz Unii (Dz.U. 2012, L 172, s. 10).
- (²) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/2286 z dnia 15 grudnia 2016 r. ustanawiające szczegółowe przepisy dotyczące stosowania polityki uczciwego korzystania i metod oceny zrównoważonego charakteru zniesienia dodatkowych opłat z tytułu detalicznych usług roamingu oraz dotyczące wniosku, jaki ma obowiązek złożyć dostawca usług roamingu na potrzeby tej oceny (Dz.U. 2016, L 344, s. 46).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo (Hiszpania) w dniu 28 listopada 2019 r. – L./Banco de Caja España de inversiones, Salamanca y Soria, S.A.U.

(Sprawa C-869/19)

(2020/C 87/06)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Supremo

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: L

Druga strona postępowania: Banco de Caja España de Inversiones, Salamanca y Soria, S.A.U.

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 6 ust. 1 dyrektywy 93/13/EWG (¹) stoi na przeszkodzie zastosowaniu proceduralnych zasad dyspozycyjności, spójności i zakazu *reformatio in peius*, które uniemożliwiają sądowi rozstrzygającemu w przedmiocie apelacji wniesionej przez bank od wyroku, w którym ograniczono w czasie zwrot kwot nienależnie zapłaconych przez konsumenta wskutek stwierdzenia nieważności „klauzuli dolnego progu”, zasądzenie zwrotu tych kwot w pełnej wysokości pogarszając w ten sposób sytuację wnoszącego apelację, ponieważ ograniczenie to nie zostało zaskarżone przez konsumenta?

(¹) Dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz.U. L 95, 21.4.1993, s. 29).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht (Niemcy) w dniu 29 listopada 2019 r. – Deutsche Umwelthilfe eV / Bundesrepublik Deutschland

(Sprawa C-873/19)

(2020/C 87/07)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Deutsche Umwelthilfe eV